

[Energiministeren]

principielle bekymringer. Jeg vil ikke sige det for absolut, idet tankegangen som sagt følger et rigtigt formål, men i princippet kan det være bekymrende at pålægge nogle uvildige personer den opgave at skulle træffe nogle beslutninger med meget vidtrækkende økonomiske konsekvenser på nogle andres regning. Det er det princip, jeg beder om at man overvejer. Som sagt: for mit vedkommende fører det til, at jeg må sige, at regeringen kan forestille sig andre muligheder for at løse det problem, som fru Lone Dybkjær følger med sin tanke, end en sådan nævnsmodel.

Det er givet, at i det øjeblik det drejer sig om et projekt, hvor den økonomiske risiko til syvende og sidst lander i statskassen for D.O.N.G.s vedkommende og til dels hos de kommunale interessenter, men også kun til dels dér, da er det også vigtigt, at der er en forbindelse imellem de beslutninger, som træffes, og dem, der til syvende og sidst kommer til at betale for dem. Det kan føre i retning af, at man må overveje, hvorvidt det vil være nødvendigt at give energiministeren nogle videregående beføjelser til at træffe nogle nødvendige afgørelser, både med hensyn til vilkår for salg og med hensyn til omkostningsstyring i projektet.

Det er selvfølgelig med tøven, jeg nævner denne mulighed, for det er ikke en energiministers livret at få tillagt beføjelser af den karakter. Det vil enhver forstå. Jeg nævner det i et forsøg på at anvise nogle muligheder, som kunne være nødvendige. Regeringen ser som sagt med stor alvor på, hvis der er uløste problemer, som kan belaste projektet i den kommende, for opbygningen meget kritiske, meget væsentlige fase, og vi vil ikke se væk fra, at sådanne muligheder kan være nødvendige, og at vi i givet fald vil bede om folketingets indforståelse med det.

Jeg har ingen bemærkninger til hr. Waldorff, som repeterede de kommunale forudsætninger for tilblivelsen i sin tid af projektet, eller til hr. Steffensen, som tiltrådte grundtankerne i det, som jeg har været inde på her, og understregede de strukturelle problemer. Det er jeg selvsagt enig i.

Eksporten har været berørt fra et par sider. Jeg kan sige, at jeg tror, en eksport af et vist kvantum gas er tilrådelig. Jeg tror, det er rigtigt at sige, at når det er usikkert, hvorvidt afsætningen den 1. oktober næste år er på

plads til rimelige priser, så må man allerede i dag gå ind i en alvorlig overvejelse om en eksport af et vist kvantum på en sådan måde, at man derigennem mindsker projektets risiko i startfasen, fordi den forreste ende af projektet, hvis den bliver tabgivende, er ekstra belastende i kraft af forrentningen af det tab, som vil følge projektets økonomi igennem hele dets levetid.

Hr. Poul Nielson gav som ordfører for forslagsstillerne udtryk for, at man muligvis kunne opløde bestemmelsen i lovforslag nr. L 199, anden del. Det vil vi da naturligvis se på, om der kommer forslag, som kan gøre det. Jeg er ikke umiddelbart i stand til at kommentere eller give en endelig bedømmelse af det princip, som ved samme lejlighed blev skitseret fra hr. Poul Nielsons side.

Poul Nielson (S):

Først en bemærkning til hr. Lennart Larson, der – jeg ved ikke, om det er på vegne af venstres folketingsgruppe, eller om det er på vegne af Danske Fjernvarmeværkers Forening – sagde, at han ikke kunne se, hvem der skal købe gassen. Som ministeren sagde, skal energiministeren ikke sælge den her, og det skal vi jo heller ikke, men vi kan da godt oplyse så meget, at alle storkunder kommer til at købe noget, der er bedre og billigere end det, de ellers har, og hvis ikke de synes det, så kan de lade være. Det er situationen simpelt hen. Derfor er der ikke den modstrid, som hr. Lennart Larson i sit første indlæg var inde på, mellem det, der fremgår af lov om varmforsyning – sådan som den kom til at se ud sidste år, og som den fortsat på disse punkter vil se ud, hvis lovforslag nr. L 199 gennemføres – og så en almindelig, markedsmæssig afsætning. Det drejer sig om at finde priser og vilkår, der er gode nok til, at den enkelte køber synes, at det er en fordel. Færdigt arbejde! Det er en normal, markedsmæssig afsætning, der er tale om, og det er vel også grunden til, at regeringen og socialdemokratiet nu, da regeringen også sidder med ansvaret for projektets økonomi, er enige om, at denne måde skal gassen faktisk sælges på til de store forbrugere. Det synes jeg er vigtigt.

Med hensyn til den videregående strukturdiskussion var ministeren til sidst inde på, om man skal ind på en uspecificeret bemyn-